

РЕШЕНИЕ

№ 904

гр. Шумен, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, V-И СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Зара Ех. Иванова

при участието на секретаря Стела Любч. Димитрова
като разглежда докладваното от Зара Ех. Иванова Гражданско дело № 20223630100747 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.422,ал.1 от ГПК.

Подадена е искова молба от „****“ АД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр***, съдебен адрес: гр.****“ срещу Д. А. С., ЕГН *****, адрес: гр.***, в която посочва, че на 26.10.2021г.е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК, по ч.гр.д. №2832/2021г. по описа на ШРС, с която е разпоредено ответникът и солидарният му длъжник Х. Г. Х. да заплатят на “****” АД главница, лихви и такси по Договор за кредит за текущо потребление от 20.07.2017г., в общ размер на 8952,64 евро, ведно със законната лихва върху главницата по Договора за кредит, считано от 22.10.2021г., както и разноски по заповедното производство. Ищецът излага, че с Договор за кредит за текущо потребление от 20.07.2012г. „****“ АД от една страна като кредитор и Д. А. С.-Х. и Х. Г. Х. от друга страна, като кредитополучатели е предоставила на последните кредит в размер на 17500 евро, с краен срок за издължаване 20.07.2022г. Неразделна част от Договора за кредит са приетите и подписани от Кредитополучателя ОУ на “****” АД за предоставяне на кредити за текущо потребление на физически лица, които са получени и приети, както и приложимата Тарифа за лихвите, таксите и комисионите, които *** прилага по извършване услуги на клиента («Тарифа»), която е в сила към деня на съответното плащане. Всички средства по отпуснатия кредит са усвоени от кредитополучателя Х. Г. Х. на 20.07.2012г. по посочена разплащателна сметка при Банката с IBAN *****, чрез която се извършва и погасяване на задължението. Договорът за кредит и съдържащите се към него Общи условия, са в съответствие с изискванията на ЗПК (чл.11), подписани са от кредитополучателя, с което последният по собствена воля е обвързан от техните клаузи. На 16.05.2018г. е сключено Допълнително споразумение към Договор за кредит от 20.07.2012г., с което се удължава срокът за издължаване на кредита на 120 месеца, считано от датата на подписване на Допълнителното споразумение. Крайна падежна дата за окончателно погасяване е 28.04.2028г. За ползване на заетите средства

страните са договорили тяхното олихвяване с променлив лихвен процент в размер на 8,45% годишно. По силата на чл. 19.1. от Общите условия, при забава в плащането на месечната вноска от деня, следващ падежната дата, определена в Договора за кредит, частта от вноската, представляваща главница се олихвява с договорения лихвен процент, увеличен с надбавка за забава в размер на 10 процентни пункта, като надбавката не се прилага, ако Кредитополучателят погаси дължимата месечна вноска до седмия ден след падежната дата. Съгласно чл.19.2. от Общите условия, при допуснатата забава в плащанията на главница и/или лихва над 90 дни, целият остатък от кредита става предсрочно изискуем и започва да се олихвява с договорения лихвен процент, увеличен с надбавка за забава в размер на 10 процентни пункта. След предявяване на молбата за събиране на вземането по съдебен ред остатъкът от кредита се олихвява със законната лихва по чл.86 от ЗЗД. След подписване на Договора за кредит задължението е погасявано сравнително редовно до 28.07.2020г., когато започва системно закъснение в плащането на месечните погасителни вноски. Предвид непрекъснатата забава ищеца е упражнила свое потестативно право и в изпълнение на изискването на чл.60, ал.2 от ЗКИ е обявила кредита за предсрочно изискуем, като е обективирал едностранното си волеизявление до задълженото лице Д. А. С. - Х. в Уведомление изх.№0090-20-06044/27.11.2020г., връчено по адрес за кореспонденция на кредитополучателя чрез Х. Г. Х. - съпруг. Ищецът претендира заплащане от страна на ответника на сума в размер на 7961,72 евро - неплатена главница; сумата 345,65 евро -неплатена договорна (възнаградителна лихва) - за периода от 28.07.2020г. до 02.02.2021г.; наказателна лихва в общ размер на 585,27 евро от които: 8,05 евро за периода от 28.08.2020г. до 02.02.2021г. вкл.; 577,22 евро за периода от 03.02.2021г. до 22.10.2021г.; ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане, 60 евро - дължими такси и разноски. При условията на евентуалност - в случай, че установителният иск по чл.422, вр. с чл.415 от ГПК бъде отхвърлен поради липса на предсрочна изискуемост на кредита към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение моли да бъде осъден ответника Д. А. С. -Христова, ЕГН ***** да заплати на ищеца следните суми, представляващи предсрочно изискуеми вземания по Договор за кредит за текущо потребление от 20.07.2012г., а именно: Неплатена главница - 7961,72 евро; Неплатена договорна (възнаградителна лихва) -345,65 евро за периода от 28.07.2020г. до 02.02.2021г.; наказателна лихва в общ размер на 585,27 евро от които: 8,05 евро за периода от 28.08.2020г. до 02.02.2021г. вкл.; 577,22 евро за периода от 03.02.2021 г. до 22.10.2021г.; Ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане; 60 евро - дължими такси и разноски.Поради допуснатата забава над 90 дни в погасяване на задълженията на ответника ищецът счита целия непогасен остатък от задължението за предсрочно изискуем, считано от датата на получаване на препис от настоящата искова молба от кредитополучателя, с която кредиторът „***“ АД кани ответника да заплати предсрочно всички дължими суми по Договора за кредит, предмет на исковата молба и подробно описани по-горе. Ищецът претендира заплащане от страна на ответника на сторените от него разноски по настоящото и исковото производство.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът, чрез назначеният му особен представител депозира отговор, в който заявява, че предявеният иск е неоснователен, като излага подробни аргументи за това твърдение.

Съдът въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства прие за установено от фактическа и правна страна следното:

По подадено от ищеца заявление по чл.417 от ГПК срещу настоящият ответник и солидарният му длъжник Х. Г. Х. е образувано ч.гр.д. №2832/2021г. по описа на ШРС. По него съдът е издал Заповед за незабавно изпълнение №1004/26.10.2022г. и Изпълнителен лист №659/26.10.2021г., с която на ответника и солидарният му длъжник Х. Г. Х. е разпоредено да заплатят на ищеца 7961,72 евро - неплатена главница, за неизпълнение на парично задължение по Договор за кредит за текущо потребление №*** и Допълнително споразумение към него от 16.05.2018г.; сумата 345,65 евро - неплатена договорна (възнаградителна лихва) - за периода от 28.07.2020г. до 02.02.2021г. вкл., 8,05 евро – обезщетение за забава (лихвена надбавка за забава) за периода от 28.08.2020г. до 02.02.2021г. вкл.; 577,22 евро- законна лихва за забава за периода от 03.02.2021г. до 22.10.2021г.; ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане, 60 евро - дължими такси и разноски при изискуем кредит, както и 350,20 лева- представляваща държавна такса и 50 лева- юрисконсутско възнаграждение. Поради наличието на предпоставките по чл.415, ал.1, т.2 от ГПК на ищеца, в качеството на заявител е предоставена възможност да предяви иск по отношение на длъжника Д. А. С., за вземането по заповедта за незабавно изпълнение. В предоставения срок ищецът е предявил настоящият иск.

Първото и основно възражение на ответника е че Договор за кредит за текущо потребление №*** и Допълнително споразумение към него от 16.05.2018г., от които произтичат процесните вземания са нищожни и като такива не пораждат задължения за него. Относно първоначално сключеният договор, ответникът твърди нищожност на основание чл.25, ал.1 ЗЗД вр. чл.5, ал.3 от ЗПК (в редакцията към датата на сключване на договора), а именно, че на кредитополучателя С. не е предоставена необходимата информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит. Съдът намира възражението за неоснователно, като в тази насока споделя изложеното от ищеца, че разпоредбата на чл.5, ал.3 от ЗПК, в приложимата редакция към датата на подписване на договора (ДВ бр.18/2010г. в сила от 12.05.2010г.) касае кредити обезпечени с ипотека, какъв настоящият не е.

Текстът на чл.5, ал.1 от ЗПК (ДВ бр.18/2010г.), въвежда задължение за банката да предостави на потребителя, преди да е обвързан от предложение или договор, съобразно предпочитанията му, необходимата информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит. Според ал.2 информацията по ал.1 се предоставя във формата на стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити. В цитираната от ответника ал.3 на същата разпоредба е предвидено че в случаите на чл.4, ал.1, т.2 и 3 от ЗПК преддоговорната информация е със съдържанието предвидено в приложение №4, което приложение съдържа информацията посочена от ответника. Следвайки обаче съдържанието на чл.4, ал.1, т.2 и 3 от ЗПК (ДВ бр.18/2010г.) е видно, че изискванията на чл.5, ал.3 от ЗПК касаят договорите за потребителски кредит, обезпечени с ипотека и кредити за посредничество за предоставяне на кредит с цел

придобиване или запазване правото на собственост върху земя или друг недвижим имот. Крайният извод от анализа на горните разпоредби е, че при процесният договор за кредит преддоговорната информация е следвало да бъде предоставен под формата на стандартен европейски формуляр, което задължение банката е изпълнила.

Следващото възражение на ответника касае допълнителното споразумение към договора за кредит. Посочва, че е подписано само от солидарния длъжник по кредита Х. Г. Х., без той да притежава необходимата представителна власт, да сключва договора и от нейно име, поради което не я обвързва. От ищеца е представено нотариално заверено пълномощно, от чието съдържание е видно, че ответника С., упълномощила изрично Х. Г. Х. - солидарен длъжник по договора за кредит да сключва допълнително споразумение, погасителен план и общи условия и други документи необходими по реструктурирането на кредит със сметка №*** в „***“ ЕАД, за максимален срок от 120 месеца, лихва до 13,45%, обезпечение и други клаузи и условия, каквито намери за добре, както и да подпише договор за залог на всички вземания по разплащателната и сметка. От съдържанието на допълнителното споразумение се установява, че същото е сключено в параметрите очертани в цитираното пълномощно. Съобразно посоченото, съдът приема, че допълнителното споразумение е валидно сключено, пълномощникът е действал в рамките на представителната си власт, ето защо обвързва и упълномощителя.

На последно място, съдът намира за необходимо да посочи, че доколкото ответникът има качеството на „потребител“ по смисъла на §13, т.1 от ДР на ЗЗП, за съда е налице задължение да извърши служебна проверка (чл.7, ал.3 от ГПК) за неравноправни клаузи в процесните договори. След обстоен преглед на договорните клаузи касаещи процесните вземания, съдът намира, че никоя от тях не покрива критериите въведени с чл.143 от ЗПК, следователно няма основание да се приеме, че договорките са неравноправни.

Със следващото възражение ответникът оспорва твърденията на ищеца, че преди подаване на заявлението по чл.417 от ГПК е настъпила предсрочната изискуемост на кредита.

От заключението по назначената и приета по делото СС чЕ съдът приема за доказано, че в полза на кредитора са възникнали предвидените в договора за кредит предпоставки за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита. Съгласно посоченото от ВЛ към датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК – 25.10.2021г. незаплатените вноски по кредита са от дати :28.08.2020г., 28.09.2020г., 28.10.2020г., 28.11.2020г., 28.12.2020г. и 28.01.2021г. В чл.19.2 от ОУ към договора за кредит е постигнато съгласие между страните, че при просрочие на главница и/или лихва с повече от 90 дни, кредитът става предсрочно изискуем. Налага се изводът, че за банката е възникнало право да обяви кредита за предсрочно изискуем, т.к. е допусната забава при плащане на вноските с повече от 90 дни. От друга страна, банката е съобщила надлежно на длъжниците, че обявява кредита за предсрочно изискуем. Ответникът заявява, че уведомлението за обявяване на предсрочната изискуемост не му е връчено лично, получено е от трето лице, ето защо счита, че спрямо него такава не е настъпила. Действително, видно от представените от ищеца доказателства, нотариалната покана, съдържаща изявление за обявяване на предсрочната изискуемост не е връчена лично на ответника. Като получател е обозначен солидарния длъжник Х. Г. Х., за който

не е спорно и от направена от съда служебна справка се доказва, че към датата на връчване на нотариалната покана е бил съпруг на длъжника С.. При връчване на нотариалната покана, на основание чл.50 от ЗННД са приложими правилата на чл.37-58 от ГПК. Според визираните нормативни текстове на ГПК и по-конкретно чл.43 и чл.46,ал.1 и 2 от ГПК, съобщението се връчва лично, но когато не може да бъде връчено лично на адресата, то се връчва на друго лице, което е съгласно да го приеме. Друго лице може да бъде всеки пълнолетен от домашните му или който живее на адреса, или е работник, служител или съответно работодател на адресата. Лицето, чрез което става връчването, се подписва в разписката със задължение да предаде призовката на адресата. В случая, нотариусът е действал в рамките на правомощията си, при спазване на изискванията за редовно връчване, поради което съдът приема за доказано, че предсрочната изискуемост на кредита е обявена на ответника, считано от 06.01.2021г., т.е. преди датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК.

От споменатото по-горе заключение по ССЧЕ претенцията на ищеца се доказва изцяло и по размер, според ВЛ кредитът е усвоен и претендираните суми не са заплатени към датата на изготвяне на заключението.

В заключение, съдът приема, че между страните е възникнало валидно облигационно правоотношение, по силата на което ответникът е бил длъжен да заплати процесните суми. Предвид обстоятелството, че не са представени доказателства, което е в тежест на ответника, че задълженията са погасени, съдът приема иска за изцяло основателен.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК и съгласно т.12 от ТР № 4/2014 г. по ТД № 4/2013 г. ответникът дължи на ищеца извършените в заповедното и исковото производство деловодни разноски общ размер на 2 127,94 лева, от които 350,20 лева в заповедното и 1 777,74 лева в исковото производство.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

На основание чл.422,ал.1 от ГПК, **ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО**, че Д. А. С., ЕГН *****, адрес: гр.*** дължи на „****“ АД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление: гр.***, съдебен адрес: гр.**** следните суми: 7961,72 (седем хиляди деветстотин шестдесет и едно евро и седемдесет и два евроцента) евро - неплатена главница, за неизпълнение на парично задължение по Договор за кредит за текущо потребление №*** и Допълнително споразумение към него от 16.05.2018г.; сумата 345,65 (триста четиридесет и пет евро и шестдесет и пет евроцента) евро -неплатена договорна (възнаградителна лихва) - за периода от 28.07.2020г. до 02.02.2021г. вкл., 8,05 (осем евро и пет евроцента) евро – обезщетение за забава (лихвена надбавка за забава) за периода от 28.08.2020г. до 02.02.2021г. вкл.; 577,22 (петстотин седемдесет и седем евро и двадесет и два евроцента) евро- законна лихва за забава за периода от 03.02.2021г. до 22.10.2021г.; ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане, 60 (шестдесет) евро - дължими такси и разноски при изискуем кредит, за които суми има издадена Заповед за незабавно изпълнение №1004/26.10.2022г. и Изпълнителен лист №659/26.10.2021г. по ч.гр.д. №2832/2021г. по описа на ШРС.

ОСЪЖДА Д. А. С., ЕГН ***** да заплати на „****“ АД, ЕИК ***, сумата 2 127,94 (две хиляди сто двадесет и седем лева и деветдесет и четири стотинки) лева, от които 350,20 лева в заповедното и 1 777,74 лева в исковото производство.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, пред Окръжен съд-Шумен.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____